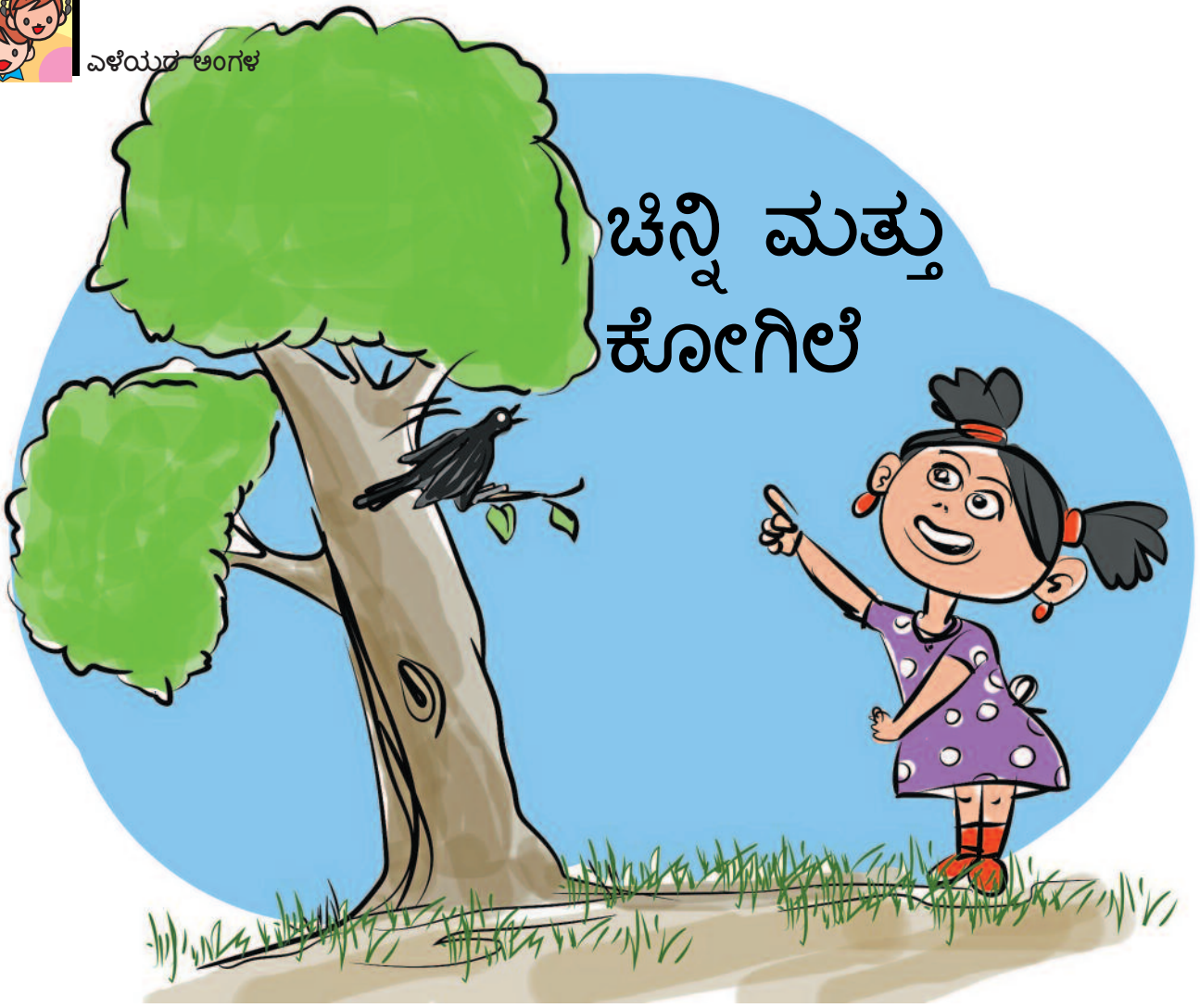

ಚಿನ್ನಿ ಮತ್ತು ಕೋಗಿಲೆ

ಚಿನ್ನಿಗೆ ಆಗ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ. ಅವಳ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ದೊಡ್ಡದಾದ ಅರಳಿಮರವಿತ್ತು. ಆ ಮರದಲ್ಲಿ ಕೋಗಿಲೆಯೊಂದು ದಿನಾಲೂ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಂಜೆ ಕುಹೂ ಕುಹೂ ಎಂದು ಇಂಪಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತಿತ್ತು. ಚಿನ್ನಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಕೋಗಿಲೆಯ ಧ್ವನಿಯೇ ಅಲಾರ್ಮ್‌ನಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಕೋಗಿಲೆಯ ಕೂಗುವಿಕೆಯಿಂದ ಚಿನ್ನಿಗೆ ರೋಮಾಂಚನ, ಋಷಿ ಎನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಮರದಲ್ಲಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಗಿಲೆ ಅವಳಿಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಿನ ಅವಳಿಗೆ ಕೋಗಿಲೆಯನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿಸುವ ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಅರಳಿಮರದ ಕೆಳಗೆ ನಿಂತ ಚಿನ್ನಿ ಕೋಗಿಲೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಾಡಿದಳು. ಮರದಲ್ಲಿ ಕೋಗಿಲೆ ಕಾಣಲೇ ಇಲ್ಲ. ಬೇಸರಗೊಂಡ ಚಿನ್ನಿ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಕೋಗಿಲೆ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿತು. ಋಷಿಯಾದ ಚಿನ್ನಿ “ಏ ಕೋಗಿಲೆ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಚಿನ್ನಿಯೇ ಅಂತ. ಎಲ್ಲರೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಚಿನ್ನಿ ಚಿನ್ನಿ ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನೀನು ದಿನಾಲೂ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತೀಯೆ. ನಿನ್ನ ಇಂಪಾದ ಧ್ವನಿಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ನಾನು ಎದ್ದೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶಾಲೆಯಿಂದ ಬಂದೊಡನೆ ಸಂಜೆ ನಿನ್ನ ಧ್ವನಿ

■ ಪ್ರೇಮಾ ಎಸ್ ಚಟ್ಟಿ

ಕಲೆ: ಸಂತೋಷ್ ಸಹಿಸಿತ್ತು

ಕೇಳುತ್ತ ಹೋಂವರ್ಕ್ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿ ಮೈ ಮರೆಯುವಷ್ಟು ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಾಡುವವರನ್ನು ‘ಕೋಗಿಲೆ ಕಂಠ’ ಎಂದೇ ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ. ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಅಭಿಮಾನ ಮೂಡುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಮರದಲ್ಲಿ ಅವಿತುಕೊಂಡಿದ್ದು ಸಾಕು. ಎಲ್ಲಿದ್ದೀಯೆ ನನ್ನ ನೋಡು ಬಾ” ಎಂದಳು.

ಚಿನ್ನಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಕೋಗಿಲೆಗೂ ಚಿನ್ನಿಯೊಡನೆ ಮಾತಿಗಿಳಿಯುವ ಆಸೆಯಾಯಿತು. ಚಿನ್ನಿಗೆ ಹತ್ತಿರದ ರೆಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಕೋಗಿಲೆ, ‘ಹಾಯ್ ಚಿನ್ನಿ, ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆ ಸ್ವಭಾವವಿದೆ. ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ಮರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಇಂಪಾಗಿ ಹಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸುಮಧುರ ಕಂಠವು ನನಗೆ ದೇವರು ಕೊಟ್ಟ ವರದಾನ, ನನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಿ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ, ಒಂದೊಂದು ಪ್ರತಿಭೆ ಕರುಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನವಿಲುಗಳಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಕುಣಿಯುವುದು. ಗುಬ್ಬಚ್ಚಿಗೆ ಚಿಂವ್ ಚಿಂವ್ ಅನ್ನುವುದು. ಕೋತಿ, ನಾಯಿ, ಬೆಕ್ಕು, ಹುಲಿ, ಸಿಂಹ ಹೀಗೆ ಮುಂತಾದ

ಪ್ರಾಣಿ- ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೂ ಅವರದೇಯಾದ ರೂಪ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವಿದೆ. ಮಾತು ಬರುವ ಮಾನವರಿಗೂ ಕೂಡ ತಲೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿ ಕರುಣಿಸಿ ಹಲವು ಬಗೆಯ ಪ್ರತಿಭೆ ಕರುಣಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮಾನವ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಭೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಸದುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪ್ರಯತ್ನವಿಲ್ಲದೇ ಫಲ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ರದ್ಧೆಯಿದ್ದರೆ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಬದುಕಿರುವವರೆಗೂ ಮಧುರ ಕಂಠದಿಂದ ಹಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕವಿ ಕಲಾವಿದರು ಸೇರಿದಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಮೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ” ಎಂದಿತು. ಕೋಗಿಲೆಯ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಚಿನ್ನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಕೋಗಿಲೆ ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದೆ ಎಂದುಕೊಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಾಯಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದರು. ಯಾರ ಹತ್ತಿರವೂ ಸುಳಿಯದ ಕೋಗಿಲೆ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಚಿನ್ನಿಯ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕೂರುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರ ನಡುವೆ ಸ್ನೇಹದ ಒಡನಾಟ ಶುರುವಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಚಿನ್ನಿಯು ಕೋಗಿಲೆ ಬಳಿ ‘ನಾನು